

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № КТ97-753-08-5
дата 25.09.2017 г.

КОНФЕДЕРАЦИЯ
НА РАБОТОДАТЕЛИТЕ
И ИНДУСТРИАЛЦИТЕ
В БЪЛГАРИЯ

ГЛАСЪТ НА БЪЛГАРСКИЯ БИЗНЕС

Изх. № 171-00-171
София, 21 септември 2017 год.

Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ПО ТРУДА,
СОЦИАЛНАТА И ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА
КЪМ НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 754-01-40, внесен от Диана Йорданова, Павел Шопов, Светлана Ангелова, Драгомир Стойнев, Крум Зарков, Дора Христова, Албена Найденова, Хасан Адемов, Александър Сабанов и Елхан Кълков

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

По повод внесения за обсъждане в Народното събрание ЗИД на Кодекса на труда и направените между първо и второ четене предложения на народни представители Конфедерацията на работодателите и индустрисците в България, изразява следната позиция:

Във връзка с предложените промени в § 2 на ЗИД на КТ за изменение и допълнение на чл.399, ал.1, КРИБ изразява своето несъгласие със създаването на чисто нови правомощия на инспекцията по труда, които противоречат на самата същност на този орган. Инспекцията по труда има правомощия да осъществява контрол за спазване на трудовото законодателство по време на действащо трудово правоотношение. След неговото прекратяване органът, който трябва да следи за размера на вземанията, тяхната изискуемост и пр., е друг. Смесването на правомощия с различен характер и възлагането им на един и същи орган в крайна сметка няма да постигнат целите, които

са заложени в мотивите, т.е. да се обезпечи получаването на възнаграждения и или обезщетения след прекратяването на трудовото правоотношение.

Същите съображения излагаме и във връзка с § 3 от предложения законопроект, в който се създават права на ГИТ да дава задължителни предписания на работодателя и органа по назначението, касаещи период след прекратяване на трудовите правоотношения.

Категорично не подкрепяме създаването на ново основание в чл. 417 на ГПК, предвидено в § 5 от законопроекта, като съображенията ни се свеждат основно до следното: разпоредбата на чл.417 ГПК представлява извънреден способ със силно ограничителен и дори санкционен ефект спрямо дължника. В тази разпоредба не съществува възможност дължникът да възразява, нито да спре изпълнението на заповедта за незабавно изпълнение. В действащия текст като основания са посочени документи, даващи достатъчно основания да се предполага действителността на едно задължение и неговата изискуемост. Предписанията на органи на ГИТ до работодателя, макар и влезли в сила, не могат да обосноват прилагането на този институт. Това също както и в предишните параграфи няма да доведе до ефективно и бързо удовлетворяване на вземанията на работниците и служителите за изплащане на забавени парични задължения. Не е без значение и обстоятелството, че процедурата по чл.417 ГПК предвижда предпоставки и реквизити, чието изпълнение предполага специални правни знания, а това в значителна степен ще затрудни работниците и служителите. По наше мнение разпоредбата на чл. 410 ГПК ще е достатъчна в този смисъл.

Във връзка с предложените промени в § 6 на ЗИД на КТ и внесените между първо и второ четене предложения на народни представители за изменение и допълнение в Търговския закон, КРИБ изразява следните съображения:

Относно предложените нови ал.4 и ал.5 на чл.15 и допълнението в чл.129, ал.1 ТЗ, КРИБ се противопоставя не защото не разбира мотивите на вносителя за гарантиране на дължимите трудови възнаграждения и обезщетения на заетите, а защото така би се извършило недопустимо смесване на различни видове правоотношения. Сделките с предприятия, както и материјата свързана с разпореждането с дялове в търговски дружества, са институт на търговското право. Да се поставят търговските сделки в зависимост от трудовоправните отношения би означавало цялостно прекояване на принципите и реда на осъществяване на стопанския оборот.

Относно предложената нова ал.8 на чл. 141 от ТЗ, КРИБ счита, че направеното предложение противоречи на основен принцип на търговското право, относящо се до представителната власт и отговорността на представляващите търговските дружества. Самият израз „се считат за овластени с права“ не изразява нищо и не позволява да се направи извод от кого те ще се считат за овластени. Такава разпоредба ще създаде хаос в стопанските взаимоотношения и ще доведе до това да не може да се реализира обективно отговорността на търговското дружество поради неизясняване на обстоятелството кой се е счел за овластен с някакво право, кой е приел или действително е приел волеизявление и прочее. Извън горното, в Търговския закон изрично е уредена материјата, свързана с липсата на управител и представляващ търговското дружество.

Във връзка с направените предложения за промяна на § 7 на ЗИД на КТ от първоначално внесените предложения за промяна, КРИБ изразява категорична неподкрепа на внесените между първо и второ четене предложения на народни представители за изменение и допълнение в Закона за гарантиране вземанията на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя.

Обръщаме внимание, че законът е в съответствие с Директива 2002/74/EO на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Директива 80/987/EИО на Съвета за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно закрилата на работниците и служителите в случай на неплатежоспособност на техния работодател и кореспондира с ратифицирания текст на чл.25 от Европейската социална харта.

Предлаганата промяна от н.п. Христиан Митев предвижда увеличаване на периода между прекратяването на трудовите правоотношения на работници и служители и вписането на решението за откриване на производство по несъстоятелност на работодателя от три на двадесет месеца. Към направеното предложение за увеличаване на периода отсъства какъвто и да е анализ за необходимостта от това увеличение, както и защо именно такъв период, а не по-голям или по-малък. Отсъствието на предварителна оценка на въздействието на предлаганата промяна, задължително изисквана съгласно Закона за нормативните актове, е едно от основанията ни да не подкрепим подобно предложение. На практика този срок напълно съответства с периода, в който работодателят е осъществявал дейност преди началната дата на неплатежоспособността.

Такова изравняване на периода между прекратяването на трудовото правоотношение и вписането на решението за откриване на производството по несъстоятелност ще създаде изключително благоприятна възможност за злоупотреба със средствата на фонда от страна на некоректни работодатели, както и възможности за източването му чрез умишлени фалити, особено като се има предвид, че съгласно чл.5 от ЗГВРС не внасянето на дължимите вноски не лишава правоимашите от гарантирани им вземания.

Това от друга страна, сериозно ще засегне коректните към фонда работодатели и ще подмени основните принципи, върху които последният е формиран, а именно - да гарантира плащания, а не да се превърне в основен платец на трудови възнаграждения.

КРИБ възразява срещу крайните предложения по § 8, предвиждащи промени в ЗОП. Намираме, че е неоправдано широк кръгът от нарушения на работодателя, които препятстват участието му в процедура за възлагане на обществени поръчки. Така например тук има нарушения, които визират невръчването на препис от трудовия договор и др. незначителни нарушения. Освен това, възразяваме ограничението да важи при наличието на принудителна административна мярка по чл. 404 от КТ. Основание би следвало да бъде само нарушение, установено с влязло в сила наказателно постановление или съдебно решение. Освен това, според нас е задължително да бъде предвиден срок, през който това ограничение ще важи.

С уважение,

Евгений Иванов
Изп. Директор

